

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ
Кж1-568/25
25.11.2025. године
Крагујевац

АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ, у већу састављеном од судија: Милевке Миленковић, председника већа, Јовице Илића, Јелене Вуковић, Ђорђа Ристића и Звездане Поповић, чланова већа, са записничарем Тамаром Миливојевић, у кривичном предмету окривљеног Вељка Милетића из Новог Пазара, због кривичног дела тешко убиство из чл.114 ст.1 тач.5 КЗ и кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из чл.348 ст.4 у вези ст.1 КЗ, одлучујући о жалбама јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Новом Пазару Ктo.бр.11/24 од 20.10.2025.године, браниоца окривљеног Вељка Милетића, адвоката Златана Куртовића из Новог Пазара и пуномоћника оштећених Рефика Хасановића, Фахрије Хасановић, Аладина Хасановића, Алдина Хасановића и Тахира Хасановића, адвоката Мирсена Алибашаића из Новог Пазара, изјављеним против пресуде Вишег суда у Новом Пазару К.бр.20/24 од 05.09.2025.године, у седници већа одржаној дана 25.11.2025.године, донео је

РЕШЕЊЕ

I Усвајањем жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Новом Пазару, УКИДА СЕ пресуда Вишег суда у Новом Пазару К.бр.20/24 од 05.09.2025.године и предмет враћа првостепеном суду на поновно суђење.

II ОДБАЦУЈЕ СЕ жалба пуномоћника оштећених Рефика Хасановића, Фахрије Хасановић, Аладина Хасановића, Алдина Хасановића и Тахира Хасановића као недозвољена.

III Против окривљеног Вељка Милетића из Новог Пазара, рођеног [REDACTED] године у Новом Пазару, од оца [REDACTED] и мајке [REDACTED] девојачко [REDACTED], ЈМБГ [REDACTED], ПРОДУЖАВА СЕ ПРИТВОР одређен решењем судије за претходни поступак Вишег суда у Новом Пазару Кпп.бр.21/23 од 15.09.2023.године, који му се рачуна од 14.09.2023.године, последњи пут продужен решењем Вишег суда у Новом Пазару Кв.бр.193/25 од 10.09.2025.године, на основу чл.211 ст.1 тач.4 Законика о кривичном поступку, до нове одлуке суда.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Пазару К.бр.20/24 од 05.09.2025.године, окривљени Вељко Милетић је оглашен кривим да је извршио кривично дело убиство из чл.113 КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од 14 (четрнаест) година и

кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из чл.348 ст.4 у вези ст.1 КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од 2 (две) године, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 15 (петнаест) година, у коју му се, на основу одредбе чл.63 ст.1 и 4 КЗ, урачунава време проведено у притвору почев од 14.09.2023.године од 21,00 часова, као дана и часа лишења слободе па надаље, тако што се један дан притвора изједначава са једним даном казне затвора.

На основу одредбе чл.87 у вези чл.348 ст.6 КЗ, према окривљеном је изречена мера безбедности одузимање предмета, тако што је од истог одузет пиштољ марке „Црвена Застава“, модел „99“, калибра 9 мм Рага, фабричког броја [REDACTED] са припадајућим оквиром и 8 комада пиштољских бојевих метака калибра 9 мм Рага са FMJ (Full metal jacket).

На основу одредбе чл.264 ЗКП, окривљени је обавезан да Вишем суду у Новом Пазару на име паушала плати износ од 30.000,00 динара, у року од 15 дана од правноснажности пресуде, а на основу одредбе чл.262 ст.2 ЗКП је обавезан да надокнади трошкове кривичног поступка, о чијој висини ће суд одлучити посебним решењем.

На основу одредбе чл.258 ст.4 ЗКП, оштећени Рефик Хасановић, Фахрија Хасановић, Аладин Хасановић, Алдин Хасановић и Тахир Хасановић су упућени на парнични поступак ради остваривања имовинскоправног захтева.

Против цитиране пресуде жалбе су изјавили:

- јавни тужилац Вишег јавног тужилаштва у Новом Пазару, због битне повреде одредаба кривичног поступка (чл.438 ст.1 тач.11 и ст.2 тач.2 у вези чл.437 ст.1 тач.1 ЗКП), повреде кривичног закона (чл.439 ЗКП), погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања (чл.440 у вези чл.437 ст.1 тач.3 ЗКП) и одлуке о кривичној санкцији (чл.441 у вези чл.437 ЗКП), са предлогом да Апелациони суд у Крагујевцу „уважи све наводе ове жалбе“, а пресуду Вишег суда у Новом Пазару К.бр.20/24 од 05.09.2025.године преиначи тако што ће окривљеног огласити кривим за извршење кривичног дела тешко убиство изчл.114 ст.1 тач.5 КЗ и кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из чл.348 ст.4 у вези ст.1 КЗ и истог осудити на казну по закону или да наведену пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење,

- бранилац окривљеног, адвокат Златан Куртовић, због одлуке о кривичној санкцији – казни, са предлогом да Апелациони суд у Крагујевцу, као другостепени, „уважавањем жалбе окривљеног Вељка Милетића из Новог Пазара поднете преко његовог браниоца Златана Куртовића, адвоката из Новог Пазара“ преиначи пресуду Вишег суда у Новом Пазару К.бр.20/24 од 05.09.2025.године у делу одлуке о казни тако што ће окривљеном изрећи блажу казну. У жалби је захтевао да окривљени и његов бранилац буду обавештени о седници већа,

- пуномоћник оштећених Рефика Хасановића, Фахрије Хасановић, Аладина Хасановића, Алдина Хасановића и Тахира Хасановића, адвокат Мирсен Алибашић „из свих законских разлога“, међутим, из садржине жалбе произилази да се првостепена пресуда не побија због одлуке о трошковима поступка и

имовинскоправном захтеву, већ због погрешно утврђеног чињеничног стања и с тим у вези повреде кривичног закона и истом се предлаже да Апелациони суд, као другостепени, усвоји жалбу, „узимајући у обзир и жалбу јавног тужилаштва“ и преиначи првостепену пресуду Вишег суда у Новом Пазару К.бр.20/24 од 05.09.2025.године, на тај начин што ће утврдити да је окривљени учинио кривично дело тешко убиство из чл.114 ст.1 тач.5 КЗ у стицају са кривичним делом из чл.348 ст.4 у вези ст.1 КЗ и истом изрећи јединствену казну затвора у складу са законом.

Бранилац окривљеног, адвокат Златан Куртовић је поднео одговор на жалбу јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Новом Пазару, са предлогом да Апелациони суд у Крагујевцу, као другостепени, одбије као неосновану жалбу ВЈТ у Новом Пазару изјављену против пресуде Вишег суда у Новом Пазару К.бр.20/24 од 05.09.2025.године, а усвајањем жалбе браниоца окривљеног, исту преиначи у погледу одлуке о казни тако што ће окривљеном за наведена кривична дела изрећи блажу казну – односно осудити га на блажу казну.

Јавни тужилац Апелационог јавног тужилаштва у Крагујевцу је поднеском Ктж-587/25 од 07.11.2025.године, предложио да Апелациони суд у Крагујевцу, као другостепени, усвоји као основану жалбу Вишег јавног тужиоца у Новом Пазару, а пресуду Вишег суда у Новом Пазару К.бр.20/24 од 05.09.2025.године, преиначи тако што ће окривљеног Вељка Милетића из Новог Пазара огласити кривим за извршење кривичног дела тешко убиство из чл.114 ст.1 тач.5 КЗ и кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из чл.348 ст.4 у вези ст.1 КЗ и осудити га на казну по закону или наведену пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење, а одбије као неосновану жалбу браниоца окривљеног Милетић Вељка, адвоката Златана Куртовића из Новог Пазара, а жалбу пуномоћника оштећених, адвоката Мирсена Алибашића из Новог Пазара одбаци као недозвољену, који предлог је достављен браниоцу окривљеног.

Апелациони суд у Крагујевцу је одржао седницу већа, у смислу одредбе чл.447 ЗКП, у присуству окривљеног Вељка Милетића, који је спроведен из Окружног затвора у Новом Пазару, где се налази у притвору и браниоца окривљеног, адвоката Звонка Марковића из Крагујевца, по заменичком пуномоћју браниоца, адвоката Златана Куртовића из Новог Пазара, а у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Крагујевцу, на којој је размотрио целокупне списе предмета, заједно са побијаном пресудом, коју је испитао у оквиру основа, дела и правца побијања истакнутим у жалбама, сходно члану 451 став 1 ЗКП, па је, по оцени навода у изјављеним жалбама, одговору на жалбу и писаном предлогу јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Крагујевцу, нашао:

- жалба јавног тужиоца је основана, а жалба пуномоћника оштећених је недозвољена.

Основано се жалбом јавног тужиоца указује да је првостепена пресуда донета на основу погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања услед чега се, бар за сада, не може прихватити као правилна ни примена кривичног закона, па је укидање првостепене пресуде нужно.

Наиме, првостепени суд у образложењу побијане пресуде на страни 11, трећи став одозго, утврђује да је окривљени приметио да пок. Тарик седи за столом

заједно са Сејханом, да је позвао пок. Тарика да изађе испред хотела где је између њих дошло до краће вербалне расправе током које је пок. Тарик саопштио окривљеном да су он и Сејхана у емотивној вези, које сазнање је на окривљеног деловало фрустрирајуће, не и до нивоа патолошке реакције и изазвало осећање непријатељства, разочарења и огорчености према пок. Тарику, јер је сматрао да је Тарик ступањем у емотивну везу са Сејханом издао њихово пријатељство, с тим да ова осећања нису достигала патолошки ниво. Истовремено, првостепени суд утврђује да је исте вечери (13.09.2023.године) око 20,00 – 23,00 часова сада пок. Тарик послао оптуженом поруку „бруда немој нешто да се наљутиш, да те не јебем уста“, а Вељко му одговорио „ти си највећи леш, јебем ти фамилију, нећу овде да правим проблеме, али ти нећу остати дужан, каква другарица, све сам видео на паркингу“. Образлажући овакво утврђење оценом одбране окривљеног Вељка Милетића, првостепени суд наводи да је прихватио део одбране у коме је окривљени навео да је био у добрим и пријатељским односима са пок. оштећеним до 13.09.2023.године, када је између њега и пок. Тарика дошло до вербалног конфликта који се одиграо испред хотела, током којег му је пок. Тарик признао да је у емотивној вези са Сејханом. Међутим, овакав закључак првостепеног суда базиран само на одбрани окривљеног (која у свим осталим сегментима није прихваћена), у потпуној супротности је са материјалним доказима у списима предмета и то СМС порукама које је окривљени Вељко Милетић размењивао дана 13.09.2023.године са сада пок. оштећеним, као и сутрадан, дана 14.09.2023.године, са сведоком Алмасом Зеновић путем друштвене мреже „Вибер“, у јутарњим часовима, из којих, између осталог, произилази да сведок Алмаса одговара окривљеном „Ада Тарике, можда је загрлио другарски, пуче он за њу“, нашта окривљени поново одговара „није Алмаса, видео сам, јесмо другови били, нисмо више, док га не убијем нећу се смирит, јебем му децу“, што доводи у сумњу закључак првостепеног суда да му је пок. Тарик саопштио да је у емотивној вези са Сејханом, а што произилази и из размењених СМС порука са оштећеним Тарикум дана 13.09.2023.године, након 20,24 часа, у којима оштећени Тарик убеђује окривљеног да су он и Сејхана само другови.

Наведена чињеница представља предмет доказивања и од значаја је за утврђење када је окривљени Вељко Милетић донео одлуку да лиши живота свог бившег пријатеља са којим је био у добрим пријатељским односима све до 13.09.2023.године до отварања хотела „С-Сан“, у коме је радио, а оштећени Тарик дошао као гост одвојено од сведока Сејхане Каришик, према којој је окривљени гајио јаке емоције, да би након тога прешао за њен сто, изашли су напоље и сачинили загрљени заједничку фотографију, а с тим у вези и из којих мотива – побуда је донео одлуку да изврши предметно кривично дело.

Осим тога, диспозитивом оптужног акта у који је садржан чињенични опис кривичног дела, а који је измењен дана 05.09.2025.године, окривљеном се ставља на терет да је другог лишио живота из ниских побуда и, између осталог, због његових карактерних црта, а то су егоцентричност и низак праг толеранције на фрустрације отежану контролу импулса и понашања, што је код окривљеног створило осећање непријатељства, разочарења и огорчености према Тарику, па је наредног дана : телефонској комуникацији са Алмасом Зеновић истој послао велики број порука углавном претеће садржине у односу на сада пок. Тарика, испољавајући висок степен злобе и мржње према Тарику, где је истом псовао братово дете, децу, говорећи да ће му се попишати на мезар (гробно место), да ће му јебати децу на ценазе када му дођу, да ће га на месту убити, након чега је послао слику шаржера и испод написао „први је з њега“, мисливши на метак, чиме је јасно показао да је одлучан у намери да Тарик

лиши живота и тиме изазвао страх код свих којима је слао поруке, показујући безобзирност и олуство емоционалне емпатије, као и одлучност коју није скривао у намери која је била мотивисана да лиши живота сада пок. Тарика.

Из списка предмета пронашли смо да је прво вештачење способност окривљеност да схвати значај дела и да управља својим поступцима извршено од стране Комисије вештака у саставу др Редсад Хазировић, др Амир Кајкуш и Емира Колашинац дана 23.04.2024. године, у фази допуне истраге, након што је од стране Апелационог суда, као другостепеност, укинута првостепеност решење којим је потврђена подлигута оптужница, при чему је први пут извршен психијатријско-психолошки преглед окривљеност у затвору од стране лекара, након више од пола године од извршења предметног кривичног дела, у ситуацији када се окривљени бранио хулањем приликом саслушања у истрази, у коме вештаци, између осталог, наводе конфликт између окривљеност и општењеност везан за емоције које окривљени осећа према Селхани и да му смета присуство пок. Тарика за столом са њом, те да исказује разочарење, оторченост, непријатељство и бес према пок. Тариком. Након тога окривљени је изнео своју одбрану на главном претресу, а првостепеност суд је одредио вештачење од стране Судско-психијатријског одбора Факултета медицинских наука, Универзитета у Крагујевцу које је извршено 4.06.2025. године, а потом је представник Комисије вештака др Данијела Ђоковић, психијатар, иначе члан Одбора (под редним бројем 4), појашњавао налаз и мишљење Одбора. Судско-психијатријски одбор је нашао да експликација личностности упућује на епоцентричну оријентацију, у основи нижи праг за толеранцију фрустрације и отежану контролу импулса и понашања, што посебно бива изражено у ситуацијама које проценује као угрожавајуће по сопствену личност и сопствени систем вредности. Предметном догађају је претходно конфликт са сада пок. Тариком, чије присуство за столом девојке у коју је заљубљен сметао и изазвало је код њега осећања непријатељства, разочарења и оторчености, али ова осећања нису достигала патолошки ниво. Због описаних својстава личностности, као и због напетости и конфликтне ситуације, способност схватања значаја дела и могућност управљања сопственим поступцима код окривљеност су били смањени, али не битно. На главном претресу представник Комисије вештака (која није била председник Комисије вештака), др Данијела Ђоковић, договарајући на питање странака и браниоца, између осталог, је навео да су обратили пажњу на целокупни материјал који је садржан у списима, на питање када особа не може да прихвати да неко други отварајуће емотивни контакт са особом у коју је заљубљен, да ли то указује на посебност, осећај повреде сујете, доминације и себичност, навела је да особе које имају проблеме у структури личностности могу реаговати на неки од напред наведених осећања, да су код окривљеност наши одређена својства личностности која договарају емоционално нестабилност поремећају личностности и да резултати психолошког тестирања упућују на закључак да он у ситуацијама које га фрустрирају може реаговати појавом непријатељских осећања, да је епоцентричност својство његове личностности, а на питање од каковог је значаја речења коју је окривљени употребио након извршеност кривичног дела када је у хотелу рекао „не може он на моје добро“ је навела да то може на неки начин да буде свесно враћање достојанства, а не несвесно и да не би могла да каже да је уобичајено начин да се врати достојанство ни свесно, ни несвесно, за конкретност лице то може само комисија да одговори.

Наглаз и мишљење Судско-психијатријског одбора, Факултета медицинских наука, Универзитета у Крагујевцу, примљен у суду 13.06.2025. године је темљен на увиду у судски спис, увиду у медицинску документацију, клиничким прегледима - испитивањима обављен у клиници за психијатрију у КЦ-у Крагујевцу

68/25
x

дана 20.03.2025.године, при чему је у налазу наведен диспозитив оптужног акта, искази сведока Анела Махмутија и Сејхане Каришик, потом одбрана окривљеног која је први пут изнета на главном претресу (окривљени се бранио ћутањем приликом саслушања код јавног тужиоца), искази оштећених Аладина Хасановића, Фахрије Хасановић, искази сведока Куч Адиса, Алмаса Зеновић, Сејхане Каришик и презентирање налаза и мишљења комисије вештака од 23.04.2024.године, а потом су дати резултати прегледа окривљеног, начин на који описује критични догађај, лична анамнеза, психички статус, налаз психолога, мишљење Одбора и закључак Судско-психијатријског одбора, да је исти особа просечне интелигенције која не испољава симптоме душевне болести, нити се код њега региструју симптоми неког другог стања душевне поремећености, као ни симптоми зависности од алкохола / или дрога. Вељко је особа интровентног става, сниженог прага за толеранцију фрустрације и отежане контроле импулса и понашања, што посебно бива изражено у ситуацијама које процењују као угрожавајуће по сопствену личност и сопствени систем вредности. Везано за питања која је поставио суд у време критичног догађаја због описаних својстава личности због конфликтне и напете ситуације са сада пок. Тарифом Хасановићем, способност схватања значаја дела и могућност управљања сопственим поступцима су били смањени, али не битно.

По оцени Апелационог суда, као другостепеног, из налаза Судско-психијатријског одбора произилази да нису узети у обзир писани докази постојећи у списима предмета у виду међусобно размењених СМС порука између окривљеног и оштећеног, окривљеног и сведока Сејхане Каришик и окривљеног и сведока Алмаса Зеновић, те да Судско-психијатријски одбор уопште не узима у обзир исказе сведока и то Синише Недељковића, који је посведочио да је након извршеног дела окривљени мирно седео за столом где су му дали шећер и воду и када га је упитао због чега је то учинио одговорио је „ударио је на моје добро“ и сведока Немање Недељковића који се на исту околност изјаснио да када је питао окривљеног због чега је то учинио исти је одговорио „неће он тако на моје“ и махао кажипрстом десне руке, а чије исказе је првостепени суд прихватио и из истих је утврдио да је сведок Немања Недељковић обезбедио торбицу у којој се налазило ватрено оружје којим је пок. Тарик лишен живота и склонио на сигурно место, након чега је са својим оцем Синишом покушао да смири оптуженог упућујући га да седне за столом унутар хотела где су му присутни донели воду и шећер, а на њихово питање због чега је то учинио оптужени је одговорио „неће он тако на моје и ударио је на моје добро“ (страна 21 образложења побијане пресуде).

Другим речима, Судско-психијатријски одбор приликом давања мишљења (и закључка) није имао у виду комплетне судске списе, иако је навео да је у исте извршио увид, већ је свој налаз и мишљење базирао на клиничким прегледима и испитивањима окривљеног у којима исти понавља своју одбрану изнету тек пред првостепеним судом на главном претресу (а која је само у незнатним деловима прихваћена од стране првостепеног суда), што је имало за последицу да је налаз непотпун, погрешан и у противречности сам са собом и са околностима о којима је вештачено, па је самим тим и мишљење нејасно и противречно јер приликом давања налаза и мишљења нису узети у обзир сви докази постојећи у судским списима, па самим тим није сагледана целина и динамика критичног догађаја. Ово тим пре што се Судско-психијатријски одбор, између осталог, у свом мишљењу (а делимично и у закључку) изјашњава и да је окривљени особа егоцентричне оријентације, интровертнијег става, сниженог прага за толеранцију фрустрације и отежане контроле импулса и понашања, а да представник комисије вештака др Данијела Ђоковић на

главном претресу говори и о другим поремећајима личности као што је недостатак емоционалне емпатије.

Следствено томе, имајући у виду да се окривљени у истрази бранио ћутањем, да је тек након подизања оптужнице и враћања предмета у фазу истраге извршено најпре комисијско вештачење његове урачунљивости у време извршења кривичног дела, а потом на главном претресу и поменуто вештачење од стране Судско-психијатријског одбора, из ког налаза произилази да нису узети у обзир сви изведени докази у првостепеном поступку (искази сведока и материјални докази), већ је налаз суштински базиран на одбрани окривљеног, да се представник комисије вештака на главном претресу изјашњавала и о другим поремећајима у структури личности окривљеног о којима се Одбор није изјашњавао, а на одређена питања везано за понашање окривљеног након извршеног кривичног дела је навела да се Судско-психијатријски одбор на те околности није изјашњавао, по оцени Апелационог суда, основано се жалбом јавног тужиоца указује да је то за последицу имало да чињенично стање остане непотпуно утврђено, па самим тим и погрешно утврђено, тако да се правилност примене кривичног закона не може испитати, па је укидање првостепене пресуде нужно.

С обзиром да се поједини делови пресуде који се односе на извршење кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из чл.348 ст.4 у вези ст.1 КЗ, не могу издвојити без штете за правилно пресуђење, то је првостепена пресуда укинута у целости.

Имајући у виду да је првостепена пресуда укинута због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, жалба браниоца окривљеног изјављена само по основу одлуке о казни је за сада беспредметна.

Одредбом чл.433 ст.4 ЗКП је прописано да оштећени може изјавити жалбу само због одлуке суда о трошковима кривичног поступка и о досуђеном имовинскоправном захтеву, а ако је јавни тужилац преузео кривично гоњење од оштећеног као тужиоца (чл.62) оштећени може изјавити жалбу због свих основа због којих се пресуда може побијати.

С обзиром да је пуномоћник оштећеног изјавио жалбу због „свих законом прописаних разлога“, а из садржине жалбе произилази да иста није изјављена због одлуке о имовинскоправном захтеву, који и није досуђен оштећенима, већ су исти упућени на парнични поступак, нити због одлуке о трошковима поступка, те да није у питању преузимање кривичног гоњења од оштећеног као тужиоца, то Апелациони суд налази да је жалба пуномоћника оштећених недозвољена па је исту, сходно чл.456 ст.2 ЗКП, одбацио као недозвољену, јер је иста изјављена од лица које није овлашћено за изјављивање жалбе.

Обзиром да је другостепени суд укинуо првостепену пресуду, у смислу чл.458 ст.4 ЗКП, испитао је по службеној дужности да ли и даље стоје разлози за притвор који је окривљеном одређен решењем судије за претходни поступак Вишег суда у Новом Пазару Кпп.бр.21/23 од 15.09.2023.године, последњи пут продужен решењем Вишег суда у Новом Пазару Кв-193/25 од 10.09.2025.године, па налази да и даље стоје разлози за продужење притвора према окривљеном прописани одредбом чл.211 ст.1 тач.4 ЗКП, с обзиром да је окривљени основано сумњив да је извршио

кривично дело за које је запређена казна затвора преко 10 година, а начин извршења и тежина последице кривичног дела су довели до узнемирења јавности које може угрозити несметано и правично вођење кривичног поступка. Имајући у виду начин извршења кривичног дела, да је окривљени ватреним оружјем које је неовлашћено носио лиши живота оштећеног Тарика Хасановића на јавном месту, испред хотела „С-Сан“, где је у самом хотелу био већи број гостију, да се у близини хотела налазило још угоститељских објеката у којима су били гости, што је објављено у медијима, довело је до узнемирења јавности које и даље траје и протеклом времена није изгубило на значају и интензитету, већ би јавност била додатно узнемирена уколико би се окривљени нашао на слободи, што би могло угрозити несметано и правично вођење кривичног поступка, па су стога кумулативно испуњени услови прописани одредбом чл211 ст.1 тач.4 ЗКП.

У поновном поступку првостепени суд ће отклонити недостатке на које му је указано овим решењем, извешће исте, а по потреби и друге доказе, наложиће допунско вештачење од стране Судско-психијатријског одбора, Факултета медицинских наука у Крагујевцу, који ће најпре допунити свој налаз, а потом и дати мишљење о способности окривљеног да схвати значај дела и да управља својим поступцима у време извршења предметног кривичног дела и на околност психолошког супстрата побуда за извршење кривичног дела, након чега ће правилном оценом сваког доказа појединачно и у међусобној вези првостепени суд моћи да изведе несумњив закључак да ли се ради о ниским побудама, као правном питању и донети правилну и на закону засновану пресуду.

Са напред наведених разлога Апелациони суд је, на основу одредбе чл.458 ст.1 и 4 ЗКП, одлучио као у изреци под I и III, а на основу одредбе чл.456 ст.2 ЗКП, као у изреци под II.

Записничар
Тамара Миливојевић,с.р.

Председник већа-судија
Милевка Миленковић,с.р.

